

Slovenski

poročevalce

INFORMACIJSKI VESTNIK
OSVOBODILNE FRONTE

Dana 20 Pf

Lete IV.

10. maja 1943. števil. 10.

„ NEMŠKO - ITALIJANSKI FAŠISTIČNI TABOR STOJI PRED SVOJO KATASTROFO. ”

Prvomajsko dnevno povelje
Vrhovnega komandanta Rdeče Armade, prvega maršala Sovjetske Zveze
IOSIFA VISSARIONOVICA STALINA.

Mesto Moskva, 1. maja 1943., števil. 195

Tovariši rdečearmejci in rdeči mornarji, komandirji in politični delavci, partizani in partizanke, delavci in delavke, kmetje in kmetice, ljudje intelektualnega dela, bratje in sestre, ki ste se začasno znašli pod jarmom nemških zatiralcev!

V imenu sovjetske vlade in naše boljševiske partije vas pozdravljam in vam častitam k prvemu maju!

V trdih dnevih domovinske vojne praznujejo narodi naše dežele dan 1. maja. Svojo usodo so zaupali Rdeči Armadi in se v svojih nadah niso motili. Sovjetski vojaki so kakor en mož stopili na branik domovine in zdaj že skoraj dve leti branijo čast in neodvisnost narodov Sovjetske Zveze.

V dobi zimskih bojev 1942-1943. je Rdeča Armada hitlerjevskim četam prizadejala težke poraze, uničila ogromno količino sovražnikove žive sile in tehnike, obkolila in likvidirala dve sovražnikovi armadi, zajela nad 350.000 sovražnih vojakov in oficirjev ter osvobodila izpod nemškega jarma nastotine sovjetskih mest in na tisoče vasi.

Zimski boji so pokazali, da je ofenzivna sila Rdeče Armade zrastle. Naše čete niso Nemcev le izrinile z ozemlja, ki so ga bili zavzeli poletu 1942. l., marveč so zasedle tudi vrsto mest in rajonov, ki so bili že polprilno leto v sovražnikovih rokah. Nemci niso bili zmožni preprečiti ofenzive Rdeče Armade.

Celo za protiofenzivo na ozkem odseku fronte v rajonu Harkova je bilo hitlerjevsko poveljstvo prisiljeno vreči iz zapadne Evrope več ko tri desetine novih divizij. Nemci so računali, da bodo sovjetske čete v rajonu Harkova obkolili in priredili našim četam „nemški Stalingrad“. Toda poizkus hitlerjevskega poveljstva, da bi se revanžiralo za Stalingrad, je izpodlel.

Hkrati s tem so zmagovite čete naših zaveznikov v rajonu Libije in Tripolitanije razbile italo-nemške čete, očistile te rajone sovražnikov in jih zdaj še naprej razbijajo v rajonu Tunisa, med tem ko vrlo anglo-ameriško letalstvo prizadeva uničujoče udarce vojaško-industrijskim središčem Nemčije, Italije, naznanjajoč oblikovanje druge fronte, ki bo v Evropi nastala proti italo-nemškim fašistom.

Udarec, ki ga je z vzhoda prizadejala sovražniku Rdeča Armada, se je z udarcem, ki so ga z zapada zadale čete naših zaveznikov, po tem takem prvokrat v tej vojni zlil v enoten, strupen udarec.

Vse te skalnosti, skupaj vzete, so do temelja omajale hitlerjevski vojni stroj, izpremenile potek svetovne vojne in ustvarile mujne postavke za zmago nad hitlerjevsko Nemčijo.

Spričo vsega tega je bil sovražnik prisiljen priznati, da se je njegov položaj resno poslabšal in pričel je vekati o vojni krizi. Reš je, sovrug si prizadeva, da bi svoj kritični položaj prikril s penami o "totalni mobilizaciji, toda nobena pena ne more odpraviti dejstva, da tabor fašistov zares preživlja resno krizo.

Kriza v taboru fašistov se predvsem kaže v tem, da se je sovražnik moral odkrito odpovedati svoji prvotni zasnovi bliskovite vojne. V taboru sovražnikov zdaj ni več v modi govoriti o bliskoviti vojni - vreščeče klepetanje o bliskoviti vojni so zamenjale turobne žalostinke o tem, da se bo vojna neizbežno zavlekla. Če se je prej nemško-fašistično poveljstvo bahalo s taktiko bliskovite ofenzive, je zdaj to taktiko vržlo proč, in nemški fašisti se ne bahajo več s tem, da so izvedli ali da nameravajo izvesti bliskovito ofenzivo, marveč s tem, da jim je uspelo izlizati se spretno in obkroževalnega udarca angleških čet v severni Afriki ali iz okolitve, ki so jim jo pripravile sovjetske čete v rajonu Demjanska. Fašistični tisk je ves pester bahavih poročil o tem, da se je nemškim četam posrečilo pobrisati s fronte in se na tem ali onem odseku vzhodne ali tuniške fronte izogniti novemu Stalingradu. Po vsej priliki se hitlerjevski strategji nimajo več s čim bahati.

Drugič, kriza v taboru fašistov se izraža v tem, da fašisti pričenjajo vedno pogosteje govoričiti o miru. Če naj sodimo po poročilih inozemskega tiska, lahko pridemo do zaključka, da bi Nemci radi dosegli mir z Anglijo in ZDA pod pogojem, da zapustita Sovjetsko Zvezo, ali pa narobe, radi bi dosegli mir s Sovjetsko Zvezo pod pogojem, da zapusti Anglija in ZDA. Ker so nemški imperialisti sami do mozga svojih kosti verolomni, se drznejo meriti zaveznike po svojem kopitu, pričakujoč, da bo kdo izmed zaveznikov zgrabil za trnek. Jasno je, da ne more biti lepo življenje, ki narekuje Nemcem to klepetanje o miru. Če v taboru fašistov klepetajo o miru, potem to pomeni, da preživljajo težko krizo. Toda, o kakšnem miru je mogoče govoriti, kadar gre za imperialistične razbojnike in nemško-fašističnega tabora, ki so Evropo zalili s krvjo in jo pokrili z vislicami? Ali ni jasno, da Evropi lahko vrneta mir samo popolno uničenje hitlerjevskih armad in brezpogojna kapitulacija hitlerjevske Nemčije? Ali ne govorijo nemški fašisti zategadelj o miru, ker čutijo, da se jim bliža neizogibna katastrofa?

Nemško-italijanski fašistični tabor preživlja težko krizo in stoji pred svojo katastrofo.

To kajpak še ne pomeni, da je katastrofa hitlerjevske Nemčije že nastopila. Nak, tega to ne pomeni. Hitlerjevska Nemčija in njena vojska sta se zašibili in preživljata krizo, toda razbiti še nista. Naivno bi bilo misliti, da bo katastrofa prišla sama, da bo padla z neba. Z zapada in vzhoda bodo morali priti še 2 - 3 taki močni udarci, kakršnega je hitlerjevska vojska doživela v zadnjih 5 - 6 mesecih, pa bo katastrofa hitlerjevske Nemčije postala dejstvo.

Zategadelj pred narodi Sovjetske Zveze in njihovo Rdečo Armado, kakor tudi pred našimi zavezniki in njihovimi armadami stoji še trda in težka borba za popolno zmago nad hitlerjevskimi izvržki. Ta boj bo zahteval od njih velikih žrtev, ogromne vztrajnosti, železne stanovitnosti. Mobilizirati morajo vse svoje sile in možnosti, da bodo razbili sovražnika in tako miru u tri pot.

Tovariši! Sovjetsko ljudstvo kaže kar največjo skrb za svojo Rdečo Armado. Pripravljeno je dati na razpolago vse svoje sile za nadaljnjo krepitev vojaške moči sovjetske dežele. V manj ko štirih mesecih so narodi Sovjetske Zveze vložili v fond Rdeče Armade več ko 7 milijard rubljev. To enkrat dokazuje, da je vojna proti Nemcem zares občeljudska vojna vseh narodov, ki prebivajo v Sovjetski Zvezi. Delavci, kolhozniki, izobraženstvo, vsi brez oddiha, stanovitno in močato prenašajoč vsa prikrajšanja, ki jih povzroči vojna, delajo po podjetjih in uradih, pri prometu, v kolhozih in sovhozih. Toda vojna proti nemško-fašističnim osvajalcem zahteva, da dobiva

Rdeča Armada še več topov, tankov, letal, strojnic, brzostrelk, minometov, municije, opreme, živeža. To pomeni, da morajo delavci, kolhozniki, vsa sovjetska inteligenca s podvojeno energijo delati za fronto.

Treba je, da vsi naši ljudje in vse ustanove v zaledju delajo dobro in natančno, kakor mehanizem dobre ure. Pomnimo napotilo velikega Lenina: "Če je postala vojna neizbežna - tedaj vse za vojno; tudi najmanjšo nemarnost in pomanjkanje energije je treba kaznovati po zakonu vojnega časa".

V odgovor na zaupanje in skrb svojega ljudstva mora Rdeča Armada še krepkeje udarjati po sovražniku, neusmiljeno trebiti nemške osvajalce, ne prestando jih gnati s sovjetske zemlje. Za časa vojne je Rdeča Armada pridobila bogato vojaško izkušnjo. Stotine tisočevorcev so do popolnosti postali kos svpjemu orožju. Mnogi komandirji so se naučili spretno voditi čete na bojišču. Toda bilo bi nespametno, če bi nam bilo to že zadosti. Borci se morajo naučiti, da bodo dobro obvladali svoje orožje, komandirji morajo postati mojstri v vodstvu boja. Toda tudi to je premalo. V vojskovanju, še toliko bolj pa v taki vojni, kakršna je sodobna vojna, ne smemo stati na mestu. Zaustaviti se - pomeni v vojskovanju zaostati. Tiste, ki zaostanejo, pa - kakor znano - tepejo. Zategadelj je glavno zdaj v tem, da vsa Rdeča Armada iz dneva v dan izpopolnjuje svoje borbeno znanje, da vsi komandirji in borci Rdeče Armade proučujejo izkušnje vojne, se naučijo tako vojskovati, kakor to terja stvar zmage.

Tovariši rdečearmejci, in rdeči mornarji, komandirji in politični delavci, partizani in partizanke!

Ko vas pozdravljam in vam častitam k prvemu maju, ukazujem:

1) vsem borcem - pešakom, minometalcem, topničarjem, tankistom, letalcem, pionirjem, telegrafistom, konjenikom - neprestano nadaljevati izpopolnjevanje v bojnem mojstrstvu, točno izpolnjevati ukaze komandirjev, zahteve uredb in predpisov, sveto čuvati disciplino, paziti na organiziranost in red.

2) komandirjem vseh vrst orožja in občearmadnim komandirjem - postati mojstri v vodstvu čet, spretno organizirati sodelovanje vseh vrst orožja in jih voditi v boju. Proučevati nasprotnika, izboljšati ogledništvo - oči in ušesa armade - , pomniti, da brez tega ni moči sovraga z gotovostjo tolači. Povišati delovno kulturo štabov v armadi, doseči, da bodo štabi oddelkov in skupin Rdeče Armade postali vzgledni organi vodstva čet. Dvigniti deloaradnih zaledij na raven zahtev, ki jih postavlja sodobna vojska, dobro pomniti, da izid vojnih operacij zavisi od tega, ali so čete zadostno inna časa opremljene z municijo, opremo, živežem.

3) vsej Rdeči Armadi - utrditi in razviti uspehe zimskih bojov, ne prepustiti sovragu niti ene pedi naše zemlje; biti pripravljena na odločilne bitke z nemško-fašističnimi osvajalci. Pri obrambi pokazati vztrajnost in stanovitnost, ki sta svojstveni borcem naše armade. Pri ofenzivi - odločnost, pravilno sodelovanje čet, smeli manever na bojišču, ki se mora končati z obkolutitvijo in uničenjem sovražnika.

4) partizanom in partizankam - prizadejati močne udarce sovražnemu zaledju, prometnim zvezam, vojaškim skladiščem, štabom in podjetjem, rušiti zvezne linije nasprotnika. široke množice sovjetskega prebivalstva v rajonih, ki jih je zasedel sovražnik, pritegniti v aktivno osvobodilno borbo, da bi se kmalu bodo sovjetski državljani rešeni nevarnosti, da jih odženejo v nemško suženjstvo in da jih hitlerjevske zveri iztrebijo. Masčevati se neusmiljeno nemškimi osvajalcem za kri in solze naših žena in otrok, mater in očetov, bratov in sester. Z vsemi silami podpirati Rdečo Armado v njeni borbi s podlitimi hitlerjevskimi zaslužnjevalci.

Tovariši!

Sovrag je že občutil silo uničujočih udarcev naših čet.

Bliža se čas, ko bo Rdeča Armada skupaj z vojskami naših zaveznikov zlomila fašistični zveri hrbtenico.

Naj živi naša slavna Domovina! Naj živi naša vrla Rdeča Armada! Naj živi naša vrla vojna mornarica! Naj živijo naši junaški partizani in partizanke! Smrt nemškimi osvajalcem!

Vrhovni komandant, maršal Sovjetske Zveze: I . S t a l i n

4

V SA SLOVENSKA ZEMLJA JE ZDRUŽENA V
ENEM SAMEM OSVODILNEM NAPORU;

(Majski proglas Izvršnega odbora OF)

SLOVENSKEMU NARODU !

Osvobodilna fronta slovenskega naroda pričinja svoje tretje leto.

Dve leti naporov, trpljenja, žrtev, ječ in krvi, streljanja talcev in izgub najvdanejših borcev sta za nami. Hkratu sta ti dve leti - leti največjih častnejših zmag, kar jih je izločeval slovenski narod v svoji sponoženi in tužčevim gospodstvom izpolnjeni zgodovini.

V neizprosni borbi s tujimi nasilniki in njihovimi domačini opričaniki v borbi, ki jo bije na življenje in smrt za svobodo in združitev Slovencev, je Osvobodilna fronta ustvarila svojemu narodu najpomembnejšo in najsilnejšo pridobitev njegovih dveletnih osvobodilnih prizadevanj. Skovala je s krvjo svojih najboljših sinov je posvetila prvo slovensko narodno vojsko - Narodno-osvobodilno vojsko Slovenije z njenimi partizanskimi odredi. Kot sestavina Narodno-osvobodilne vojske Jugoslavije se slovenska partizanska vojska z rama ob rami s svojimi srbskimi, hrvatskimi, bosanskimi in črnogorskimi brati bori za osvoboditev slovenskega ter vseh južnoslovanskih narodov, za svobodno in združeno Slovenijo v svobodni in demokratični Jugoslaviji.

Udarne pest naše vojske, ki je zrastle iz neznatnih skupinic, predstavljajo danes močne, dobro organizirane in udarne brigade.

Sovražnik in domači izdajalci so napovedali skorajšnji konec slovenske oborožene sile. Kruto so se zmotili in kratke roge je imela njihova laž. Namestu uresničenja njihovih napovedi se dogaja prav nasprotno. Novi tisoči prihajajo v slovenske brigade in odrede. Naše desetletja zaslužnjeno Primorje, za katero smo imeli nekoč le nekaj tolažilnih uradnih besedi, je zajel plamen osvobodilne partizanske vojne tja v Rezijsko in Beneško Slovenijo. Klicu narodne dolžnosti, klicu Osvobodilne fronte, se je odzvalo skoraj vse primorsko moško prebivalstvo ter prišlo v orožje v partizanskih vrstah. Nemška mobilizacija na Gorenjskem in Stajerskem se je sprevrgla v svoje nasprotje. Namesto na vzhodno fronto odhajajo gorenjski fantje ter možje v partizanske čete. Partizanska mobilizacija na Gorenjskem in Stajerskem je ponekod sto odstotno zajela vse letnike, ki bi jih sicer odpravili Nemci v borbo proti krvnim ruskim bratom. Prvi slovenski partizanski bataljon, ki je ponesel osvobodilno blagovest na Koroško, uničuje ob moralni in dejanski podpori prebujajočega se koroškega slovenstva sovražnika na tistih tleh, za katera je pangermanski imperializem najbolj občutljiv - na koroških tleh.

Orožje, ki ga je okupator naperil proti slovenskemu narodu, se je obrnilo proti njemu samemu. Množično uničevanje sovražnikove žive sile, ki je plod prodornosti in taktične sposobnosti slovenskih udarnih brigad, prinaša slovenski oboroženi sili novo in novo orožje, od avtomatičnega do težkega.

Narodno-osvobodilna vojska Slovenije je danes neuničljiva sila, ki raste in se krepi iz borbe v borbo.

Združitev vseh Slovencev, ki sodi med temelje programatične smotre slovenskega osvobodilnega gibanja, je Osvobodilna fronta uresničila že pred osvoboditvijo, že v osvobodilnem boju samem. Kljub trem tujim imperialistom in uničevalcem, ki so raztrgali slovensko zemljo je danes vsa Slovenija združena v plamenu osvobodilne, domovinske partizanske vojne. Primorska in Koroška - stari nezaceljeni rani slovenskega naroda - sta zedinjeni s Slovenijo v enem samem osvobodilnem naporu. Prav v tem je jamstvo, da nas po zlomu fašističnega jarma ne bodo mogli več prevariti prav nobeni plebesciti in prav nobeni manevri katerega koli tujega imperializma. Čete naše Narodno-osvobodilne vojske, ki so hkrati z organizacijami Osvobodilne fronte že danes zajele vse slovenske dežele, nam jamčijo, da bo osvoboditev Slovencev tudi združitev vsega ozemlja, ki pripada slovenskemu narodu - prav tako, kakor je Narodno osvobodilna vojska Jugoslavija, razprostranjena po vseh jugoslovanskih deželah, jamstvo za novo Jugoslavijo.

Slovenski narod je neizprosna osvobodilna borba, v katero ga je povedla njegova Osvobodilna fronta, uvrstila med tiste narode, ki bodo po zlomu

tujčevega jarma siličali sami o svoji usodi in odločali o sožitju med narodi. Med najmanjše in hkrati med najhujše prizadete zaslužnjene evropske narode sodi slovenski narod. Toda ta mali narod pozna in občuduje danes ves svobodoljubni svet. Osvobodilna fronta in Narodno-osvobodilna vojska žanje ta priznanja tudi tam, kjer so slovenski protiljudski oblastniki skušali vcepiti nezaupanje in nasprotstvo. Poizkus, razklati Slovence na tiste, ki so za Moskvo, in one, ki so za London, je doživel zavrnitev v zavezniškem inozemstvu samem. Ne le Moskva, ne le radio Svobodna Jugoslavija, temveč tudi londonske radijske oddaje izražajo danes priznanje osvobodilnim naporom slovenskega naroda, njegovim Osvobodilni fronti in njegovim partizanom.

Belogardistično izdajstvo, ki je zaman poskusilo razširiti svoje oborožene tolpe izven „Ljubljanske province“, je pred svojo katastrofo. Napovedi zavrženih belogardističnih rimskih hlapcev je ovrigel dejanski razvoj dogodkov. Belogardistična izdajstva, ki je sicer zasekalo v krvaveče telo slovenskega naroda nešteto novih ran, je Osvobodilno fronto in Narodno-osvobodilno vojsko zgolj utrdila, pa tudi poglobila. Vse večje je število trenutno zavedenih, ki so spregledali, da so jih njihovi voditelji povedli na pot narodnega izdajstva in bratomorilne državljanske vojne zgolj iz svojih protiljudskih razrednih razlogov. Vse globlja so spoznanja Slovencev, v ljudskih glavah in pred slovensko zgodovino postaja vse jasneje, da je zgolj ena pot, ki vodi do svobode, in da je ta pot - pot Osvobodilne fronte.

Osvobodilna fronta pričinja svoje tretje leto v znamenju novega poleta, novih uspehov in novih zmag. Ta njen novi polet se razvija v odločilnem razdobju. Rdeča Armada in ves angleško-sovjetsko-ameriški tabor se pripravljata na ofenzivne udarce, ki bodo zadali vojaškemu stroju in nasilniški stavbi nemških ter italijanskih osvajalcev - končni poraz.

Oprta na svojo rastočo moč, oprta na skupne osvobodilne napore svojih velikih zaveznikov poziva Osvobodilna fronta slovenski narod, naj vzdrži v sveti domovinski vojni in naj podvoji svoje napore za svobodno in združeno Slovenijo v svobodni in demokratični Jugoslaviji.

Hkrati se Osvobodilna fronta obrača na vse tiste, ki so doslej omahovali ali trenutno celo verjeli izdajalski belogardistični demagogiji.

Še je čas, da daste svojemu narodu, kar ste mu dolžni dati, da dopri nesete svoj delež v sveti domovinski vojni.

Še je čas, da pomagate zatreti državljansko vojno, ki so jo v tujčevo korist zanetili belogardistični voditelji.

Še je čas, da se uvrstite med oborožene in neoborožene borce za osvoboditev svojega naroda, za svobodno in demokratično Jugoslavijo.

Zavedajte se, da danes ne gre za lastninska vprašanja - kar sta jasno in glasno poudarila vrhovni komandant Tito in predsednik Protifašističnega sveta narodne osvoboditve Jugoslavije dr. Ivan Ribar - temveč da gre za najelementarnejše nacionalne potrebe.

Zavedajte se, da je vse, kar presega okvir narodne osvoboditve, zadeva demokratične ureditve in demokratičnih odločitev o osvoboditvi.

Zavedajte se, da lahko prepreči kaos in zajamči urejeno demokratično odločanje le organizirana ljudska demokracija, kakršna je v programu Osvobodilne fronte, in disciplinirana Narodno-osvobodilna vojska, v kakršno so se razvile partizanske čete.

Zavedajte se, da se bo ljudski srd nekoč usmeril z vso silo zgolj proti tistim - to pa z vso upravičenostjo - ki so izdali svoj narod iz svojih sebičnih protiljudskih razlogov - in niti ob dvanajsti uri niso bili pripravljeni popraviti svoje krivice nad narodom.

Zvesta svojim narodno-osvobodilnim načelom in oprta na dejstvo svoje rastoče moči, poziva Osvobodilna fronta znova na enotnost vseh Slovencev, ki so

za osvoboditev in združitvev slovenskega naroda, za svobodna in demokratično Jugoslavijo, za skupno zmago angleško-sovjetsko-ameriške vojne zveze, proti sodelovanju z okupatorji, proti belogardističnemu izdajstvu, proti državljanski vojni.

Kdor je Slovenec in Jugoslovan, kdor je patriot, za tega je enakopravno mesto v Osvobodilni fronti.

Maja 1943.

Izvršni odbor
Osvobodilne fronte slovenskega naroda.

ZBOROVANJE POLITIČNIH DELAVCEV OSVOBODILNE FRONTE.

Druga obletnica ustanovitve Osvobodilne fronte je ponudila političnim borcem priliko, da se sestanejo, pregledajo prehojeno pot in se zazro v naloge bodočih dni. Zato se je 27. aprila - na dan same obletnice - zbralo 76 političnih aktivistov, ki so zastopali politični kader na ozemlju Ljubljanske pokrajine, na zborovanje, ki je trajalo tri dni in se zaključilo s prvo majsko proslavo. Zborovanje se je razvilo v vsenarodni politični kongres takšnega značaja in pomena, da spričo njega lahko govorimo o najkrepkejši samopotrditvi Osvobodilne fronte sploh doslej. Družba aktivistov je z razumom in srcem tako intenzivno sodelovala pri pregledu nazaj in pri pogledu naprej, da se je zliła v spontano in resnično celoto OF in da je marsikdo med njimi to narodno enotnost in celotnost doživel že v najvišji meri, to se pravi preko vseh tradicionalnih političnih in nazorskih razlik. Sploh je bilo doživetje OF kot vse združujoče borbene narodne volje središčno doživetje vseh udeležencev. Mirno lahko pritegnemo tistemu tovarišu, ki je dejal, da je to zborovanje za slovenski osvobodilni boj vsaj takega pomena kakor sama ustanovitev Osvobodilne fronte slovenskega naroda.

Če skušamo uspeh tega zborovanja na kratko podrobneje utemeljiti, moramo najprej ugotoviti, da so referati in koreferati s svojimi analizami in zgodovinskimi pregledi potrdili pravilen razvoj osvobodilnega boja, kakor leži za nami v preteklih dveh letih, in da so razodeli njegovo razvojno zakonitost v vsej veljavnosti. Referati so nam povedali, da razmaha osvobodilnega gibanja ni pripisati le izredni osvobodilni volji slovenskega naroda, ampak tudi jasni, ostri in na sociološki znanosti temelječi napredni politični miselnosti, kakor jo predstavljajo ustanovne tri skupine OF. Najvažnejši občutek, ki so ga dobili aktivisti OF iz referatov, je občutek, da slovenski narod bije svoj boj na življenje in smrt z vsem žarom svojega svobodoljubnega srca, in da ga bije obanem s pomočjo vseh spoznanj in pravih današnjega resnicoljubnega in naprednega človeškega duha. Zato je mogel zbor aktivistov še enkrat podoživeti neizprosno logiko osvobodilne poti, kakor smo jo že prehodili, in se z zaupanjem usmerili v osvobodilne cilje.

posebno razveseljivo je dejstvo, da se je s tem potrdila in utrdila enotnost med aktivisti vseh skupin, čeprav izpovedujejo različne svetovne nazore. Prav na tem zborovanju so nastali pogoji za izginotje poslednjega koalicijskega razpoloženja in za nastanek resnično enotnega osvobodilnega gibanja. Isto politično spoznanje in hotenje je približevalo aktiviste Osvobodilne fronte in jih tesno združilo v borbena enota. Prav te dni je prišel do izraza pomen skupnega življenjskega boja za pravilno razumevanje nazorskega sveta. Jasni in skupni pogledi na osvobodilni boj so ustvarili tesno človeško skupnost prepričanih borcev za narodovo svobodo, pa naj pripadajo temu ali drugemu svetovnemu nazoru. Vzdušje zborovanja je od prve do zadnje ure drhtelo v čisti in zdravi ubranosti borbene tovarštva. To lahko rečemo posebno za sodelovanje kristjanov in komunistov. Če bi se udeležil zborovanja nekdo, ki bi ne poznal posameznih aktivistov po njihovi nazorski opredeljenosti in bi jih poslušal, bi jih ne mogel razlikovati, tako enotno in enodušno so izgovadovali vsebino Osvobodilne fronte kot vsenarodnega borbene gibanja.

Končno se je na zborovanju iz načelne jasnosti in človeškega zblizanja med aktivisti dvignila tudi enotna in čvrsta postava Izvršnega odbora kot osrednjega vodstva slovenske osvobodilne borbe. Varno in pravilno prehojena pot, strategija in taktika političnega in vojaškega dela osvobodilne borbe, tovariška povezanost skupinskih vodstev v nedeljivo in vrhovno vodilno skupnost, vse to je razodelo avtoriteto Izvršnega odbora in jo zasadilo v srca navzočih političnih delavcev. Zborovalci so z vero v pravilno pot izrazili zaupanje v Izvršni odbor in obratno z osebnim zaupanjem v narodno vodstvo okrepili svoja objektivna spoznanja.

Neugnani, požrtvovalni in izkušeni politični delavci so v teku dveh let opravili veliko in težko delo. Na tem zborovanju so prejeli zanj potrdilo in s tem najlepšo zahvalo. Nahranjeni z najmočnejšo hrano, ki jo more živemu človeku dati današnja doba, so odšli s tega zborovanja z neusahljivo vero vase in v pravične cilje slovenskega osvobodilnega boja. Zdaj so zopet na svojih mestih, kjer že razvijajo podvojeno delo.

Edvard Kocbek

